

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XLVII. Epistola Episcoporvm Synodi Cyzicenæ, Ad Leonem Imperatorem.
Piissimo & Christianissimo, & iuste a Deo potestatem totius orbis &
dominationem sortito, victori semper Augusto Leoni, Concilium ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

funt constituta. Vbi enim tantorum erat congregata multitudo pontificum, & sanctorum praesentia euangeliorum, & frequens simul oratio, illic creaturae totius opificem inuisibili virtute credimus fuisse praesentem. Terror enim tunc nullus fuit imperialis auctoritatis, quoniam sanctae piaque memoriae Marcianus, amoris diuini diademate coronatus, spiritualement quoque suscipiens curam, festinauit apostolorum dogmata confirmari a praesulibus ecclesiae, desiderio fidei accensus orthodoxa. Quem cum vestra pietas imitatur, & victoriam contra barbaros adipiscitur, & veritatis quoque destruit inimicos.

Iulianus humilis episcopus definiens retuli.

XLVII.

EPISTOLA EPISCOPORVM
SYNODI CYZICENAE,
AD LEONEM IMPERATOREM.

Piissimo & Christianissimo, & iuste a Deo potestatem totius orbis & dominationem sortito, victori semper Augusto Leoni, Concilium humilium episcoporum, gratia Christi & nutu vestrae tranquillitatis in Cyzicorum metropoli celebratum, quae est Hellepontinae regionis.

QUANTVM ad fidem tuam, Christo amabilis atque piissime principum, neque sermo ad fauorem esse valebit aequalis. Claret enim, quoniam diuina pietas apud vos potius gubernat imperium. Nam propter eius fidei constantiam, voluntatem requiritis sacerdotum, quatenus ex omni concordia venerabilis fidei iura seruentur. Vnde studio vestrae serenitatis Christus omnium Dominus praebet effectum. Igitur sanctioni vestrae pietatis omni virtute & celeriter ministrantes, ea quae nobis cum magna de liberatione atque Concilio placuerunt, per has mediocres literas indicamus. Sacras etenim vestrae mansuetudinis literas relegentes, directas nobis per Eudoxium virum deuotum magistrinum, mox in ipsis principiis inuenimus fulgere pietatem, & maximum vestrae serenitatis & fidele certamen. Super haec autem & de morte sacerdotis inquisitionem illic positam, quam homicidae quidam non timuerunt suo iure committere in sanctae memoriae

Pro-

ANNO
CHRISTI
491

Proterium Alexandrinæ ciuitatis episcopum, & sicut positum est in precibus eorum qui & post mortem eius animam venerantur, ipsum quidem perimere sanctissimo in baptisterio non timuerunt, per totam ciuitatē trahentes; post hæc autem igni eius reliquias contradentes, cinerem in ventos dispergere præsumserunt: quod peccatum omni quidem tragœdia, & quibuslibet fabulis aut huiusmodi figmentis verborum poeticorum videtur immensius, & nihil horum lamentationi Ieremiæ secundum. Quis etenim sensum habens, non clamet, hos præsumptores crudeliores esse quam bestias, quæ tamen post mortem se in consanguineis nesciunt vindicare? Quis autem mortuū ita violare præsumens, vel solo nomine sit acceptabilis Christianus? Sacerdotis autem sanguis velocē habuit vltionem a Domino Christo, quem sacerdotii esse constat auctorem, sicut in sanctis docemur scripturis: quia sanguis sancti Zachariæ Ierusalem non esse pertulit impunitam. Quia *Math. 23.* etsi fuisset aliquid ab eo contra leges factum, quod possit eum facere a dignitate episcopatus alienum, oportebat non homicidis manibus, sed legum iudicio sacrarum & ciuiliū hæc finiri. Ergo quod in eo præsumptum est, si veritas precibus inest, valde crudelissimum esse dignoscitur: vestra tamen hoc solummodo, maxime principum, vindicta indiget, aut certe clementia. Et præcipue quidem ciuitati Alexandrinæ parcendum est, sicut etiam prospicit vestra tranquillitas. Si vero etiam populum qui indisciplina- tionē æstimat esse legem, oportet sine emendatione dimitti, & hoc in vestra pendet pietatis arbitrio. Timotheus autem qui nunc Alexandria est constitutus episcopus, sicut in precibus continetur, in ea sede permanere non potest. Si vero amisit presbyterii dignitatem, & habuit cum iusta damnatione exiliū; quæ tamen rursus non ex Concilio sanctorum patrū regulariter sunt abolita: deinde cum secundum sacras regulas episcopi consecratio celebretur conuenientibus prouinciæ cunctis episcopis, & si per ægritudinem forte, aut pro aliis necessariis & inuitabilibus causis absentes sint, propriis tamen literis ordinationi factæ consentientibus: si duo homines, & hi quoque damnati, Timotheū ordinauerunt, nequaquam Ægyptiaco consentiente Concilio, superfluum est huiusmodi hominem in

Concil. Tom. 9.

Xx

episcopatus ordine permanere, si tamen, ut diximus, preces nequaquam a veritate discedunt. Sed & petitiones pro eo vestra tranquillitati porrectas legentes, inuenimus gratiarum actionem apud vestra pietatem factam, & post hæc propria fidei expositionem. Dixerunt enim sanctam quidem Synodum in Nicæa factam se suscipere, & secundum eorum expositionem credere: centum quinquaginta vero reuerendissimorum episcoporum Concilium, & quod pridem Calchedone celebratum est, penitus ignorare. Vnde huiusmodi sensus ostendit, quod contrarii cultores sint sanctorum episcoporum qui in toto orbe consistunt. Nam si Concilium factum contra hæreses respuunt, quale est & sub Nectario sanctæ memoriæ in maxima ciuitate regia ex diuersis prouinciis congregatum, palam est quoniam illas hæreses prohibere nolint, sed eas potius amplectuntur, quas sanctissimi patres, hæc pie constituentes, anathemati subdiderunt. Denique prima regula in eis est posita, quæ anathematizat apertis sermonibus hæreses vniuersas. Qui ergo hanc Synodum refutant ita sanctam ac venerandam, quam præ omnibus quidem veritas confirmauit, deinde & tanto tempore robur accepit, certum est quia non in vno capitulo sustinent scandalum, sed in multis hæresibus languere noscuntur. Nam qui legem veritatis adiutricem refugiunt, aperti sunt veritatis ipsius inimici; quando hanc Synodum, quam se ignorare confingunt, & Proterius Deo amabilis tunc Alexandrinæ ciuitatis episcopus, vir anima venerandus, vna cum eis præfens & ipse firmavit. Nos autem eorum maximam ignorantiam de ineffabili inhumanatione damnamus, quia cum a Cyrillo sanctæ ac beatæ memoriæ & ipso Alexandrinæ ciuitatis episcopo diuinas literas doceri putentur, aut definitiones ab eo diuina inspiratione de ineffabili humanatione expositas ignorarunt, aut hæcenus sub pietatis figmento latuerunt, quando sanctæ memoriæ Cyrillo vsque ad mortem communicauerunt, & post eius terminum diuersa sentire noscuntur. Nos igitur mox ut syllabas pietatis vestra suscepimus congregati, vestra tranquillitati significamus, quia nouimus Calchedonense Concilium fuisse secutum expositionem trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui in Nicæna vrbe conuenerunt, assiden-

Canon 1.
Concil.
CP.

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
 CHRISTI
 431.

re quoque tunc temporis ipsi venerando Concilio sanctæ
 piæque memoriæ Marciano, & sacratissimo Christianissi-
 moque senatu. Vnde sanctorum patrum sequimur per
 omnia voluntatem. Nos ergo vestræ pietatis iussionibus
 omni virtute velociter ministravimus. Dominus autem
 omnium & protector Christus conservet vestræ pietatis
 imperium, vt ad tempora longa procedat: quatenus ve-
 stra tranquillitate salua, in pace Dei sanctissimæ ecclesiæ
 & totius orbis terræ consistat.

Euoptius humilis episcopus metropolis Cyzici, incolumem pro-
 pter omnes vestram pietatem & longo tempore conservari, sanctam
 & consubstantialem deprecans Trinitatem, subscripsi.

Petrus episcopus Dardani, similiter.

Timotheus episcopus Ceramensis, similiter.

Thalassius episcopus Parii, similiter.

Dauid episcopus Andrianæ, similiter.

Pionius episcopus Troadis, similiter.

Alexander episcopus Occæ, similiter.

Theosebius episcopus Ilii, similiter.

Hermias episcopus Abydi, similiter.

Patricius episcopus Adrianotheres, similiter.

Sotominus episcopus Mileti, similiter.

Polytenus episcopus Scepsii, similiter.

Sabbas episcopus Pionæ, similiter.

Armonius episcopus Lampfaci, similiter.

Ioannes episcopus Pœmaneus, similiter.

Domnius episcopus Varenus, similiter.

XLVIII.

EPISTOLA EPISCOPORVM ARMENIÆ

PRIMÆ, AD LEONEM IMPERATOREM.

*Piissimo & Christianissimo imperatori, victori, semper Augusto
 Leoni, Ioannes, Gregorius, Auxentius, Eustathius, Epipha-
 nius, episcopi primæ Armeniæ, in Domino salutem.*

DEVS verus Dominus noster Iesus Christus semper
 optima naturæ humanæ dona concedens, nullum
 tempus sine sua providentia dereliquit. Qua gratia e-
 tiam nunc fidei veræ prospiciens, quæ nostræ salutis
 spes est, in te pio & Christianissimo principe quodam se-
 cundo Dauid, cornu imperii reclinauit: quem sibi no-
 uit religiose a cunabulis feruiturum, hunc sua sententia

Concil. Tom. 9.

Xx ij